

РЕШЕНИЕ

№ 1173

гр. София, 20.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 24.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7986** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 50 от ЗМГО.

Производството е образувано по жалба на „А. фудс“ а.с., дружество учредено по законите на Република Ч. срещу Решение № 98 от 04.05.2012г. на Председателя на Патентно ведомство на РБ, в частта по т. 1, с която е отхвърлено като неоснователно искането за частично отменяне на регистрацията на марка с рег. № 54157 „3./Z.“, словна с притежател [фирма], [населено място] за стоките „кремвирши, млечни произведения, хранителни масла и мазнини (клас 29) и произведения от зърнени храни (клас 30)“.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че посоченото решение в оспорената му част е незаконосъобразно, постановени при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че това е така, тъй като от административния орган не са му дадени указания за това, че не сочи доказателства за твърдяното от него обстоятелство, че притежателят на марката е симулирал нейното използване само и единствено с цел да предотврати заличаването ѝ, без реално да я използва. Твърди, че това е съществена нарушение, тъй като за административния орган съществува задължение да даде такива указания. По същество твърди, че незаконосъобразно е отхвърлено искането за заличаването на марката в исканите класове на стоки и услуги, тъй като твърди, че използването на марката не е реално, а е симулирано само и единствено с цел да се запази регистрацията ѝ. Твърди, че са

налице условия за заличаването ѝ. Иска оспореното решение в оспорената част да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за заличаване на регистрацията на спорната марка.

Ответникът Председателят на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител юр.к. Ш., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение на ПВ е законосъобразно, тъй като е постановено при правилното приложение на материалния закон и без допуснати нарушения на административно производствените правила. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуалния си представител адв. С., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение, тъй като твърди, че спорната марка за спорните класове стоки е използвана. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 15.05.2012г., чрез неговия представител по индустриална собственост, а жалбата е подадена на 15.08.2012г., т.е. в законоустановения тримесечен срок по чл. 50 ал. 1 от ЗМГО, специалния закон, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд София – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С искане вх. 70 – 00 – 2752 от 09.03.2011г. направено от жалбоподателя „А. фудс“ а.с. е поискано частичното отменяне на регистрацията на марка рег. № 54157 „3./Z.“ словна за стоките от класове 16, 29 и 30 от МКСУ, поради това, че не е използвана от притежателя си непрекъснато за срок от 5 години. Искането е подадено на основание чл. 25 ал. 1 т. 1 и чл. 19 ал. 1 от ЗМГО.

Между страните по делото не е спорно, че заинтересованата страна в това производство [фирма] е собственик на регистрирана марка с рег. № 54157 „3./Z.“ словна за стоките от класове 16, 29 и 30 от МКСУ.

Жалбоподателят от своя страна е притежател на марка на общността рег. № 8819005 „Z.“, която използва за производство на свои стоки в класове 16, 29 и 30 от МКСУ.

За така подаденото искане е уведомен маркопритежателя [фирма]. Срещу подаденото от жалбоподателя искане е подадено възражение вх. № 70 – 00 – 8393 от 18.07.2011г. и вх. № 70 – 00 – 7429 от 04.07.2011г., с които се твърди, че марката е използвана от заинтересованата страна като са представени (с второто цитирано) и 23 броя фактури и 6 броя етикети от продукти. Твърдението е, че марката за стоките от класове 16, 29 и 30 е използвана не само в собствени продукти, но е предоставено правото и на трето лице да използва тези продукти, а именно сключен е лицензионен договор с [фирма]. Този договор е сключен на 01.10.2010г. и е заявен за вписване в регистъра на 23.02.2011г.

За така подаденото възражение е уведомен искателят – жалбоподателя в това производство. От своя страна жалбоподателят е представил становище по възражението с вх. № 70 – 00 – 9761 от 29.08.2011г., с което е посочил, че представеният лицензионен договор от 01.10.2010г. и фактури са неотнорми към наведения спор и за спорния период от 09.03.2006г. – 09.12.2010г., тъй като е заявен за вписване в регистъра на лицензионните договори едва на 23.02.2011г.

Искането за частично заличаване на марката на заинтересованата страна е разгледано

от състав на отдела по спорове на ПВ на РБ определен със заповед № 218 от 21.04.2012г. Съставът на отдела по спорове е дал становище и е взел решение на основание чл. 46 ал. 4 от ЗМГО, че следва да бъде отхвърлено искането за частична отмяна на регистрацията на спорната марка.

Въз основа на горното и на основание чл. 46 ал. 4, 5 и 6 от ЗМГО е издадено оспореното в това производство решение на председателя на ПВ, с което е охвърлено като неоснователно искането за частично отменяне на регистрацията на марка с рег. № 54157 „3./Z.“, словна с притежател [фирма], [населено място] за стоките „кремвирши, млечни произведения, хранителни масла и мазнини (клас 29) и произведения от зърнени храни (клас 30)“.

За да постанови оспореното решение административният орган е приел, че за релевантния период, който трябва да се изследва а именно – 09.03.2006г. до 09.12.2010г. по делото е доказано, че заинтересованата страна [фирма] е възобновило използването на спорната марка, поради което е приел, че не са налице условията на чл. 25 ал. 1 т. 1 от ЗМГО, а напротив приел е, че марката е изложена в изпълнение на фактическия състав на чл. 19 от ЗМГО. Приел е освен това, че е в тежест на искателя да докаже наведеното съмнение, че притежателя на марката е инициирал използването ѝ само защото е могъл да предположи, че жалбоподателят ще иска отмяната на регистрацията ѝ. Приел е, че в подкрепа на това твърдение не са ангажирани доказателства.

Въз основа на събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

Във връзка със задължението на съда на основание чл. 168 ал. 1 от АПК да направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, настоящият състав установи, че той е издаден от компетентен орган. Оспореното решение е издадено в изискуемата от закона форма, при правилното приложение на материално правните разпоредби и без да е извършени съществени нарушения на административно производствените правила.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, изразяващо се в това, че административния орган не е дал указания на жалбоподателя, че за определени обстоятелства не сочи доказателства. Това е така, тъй като процедурата по издаването на оспореното решение е разписана в чл. 46 от ЗМГО. Тази разпоредба в първата си алинея предвижда, че на притежателя на права върху марката се изпраща искането за отмяната на регистрацията ѝ, като на притежателя се предоставя възможност да представи възражение и доказателства в подкрепа на твърденията си. По ал. 2 на чл. 46 пък е предвидено, че представеното възражение се изпраща на искателя като на него също се предоставя срок да представи свое становище по възражението, като се предполага, че съответно ако в становището се съдържат твърдения, то следва същите да бъдат представени със становището си. Видно от цитираното разпоредбата на чл. 46 предвижда процедурата при издаването на оспореното решение, съответно възможността на страните за представяне на доказателства. Тази разпоредба е специална и съответно разписва специалния ред по ЗМГО относно процедурата. Видно от събраните по делото доказателства тази процедура е спазена, като на жалбоподателя е изпратено възражението на заинтересованата страна по искането, като му е дадена предвидената

в закона възможност да представи становище и доказателства. Жалбоподателят се е възползвал от дадената възможност, но не е ангажирал доказателства във връзка с твърденията си. Освен това посоченото не представлява нарушение от категорията на съществени, тъй като за жалбоподателя не се преклудира възможността да представи тези доказателства в съдебното производство. Видно обаче от материалите по делото и в съдебната фаза жалбоподателят не е нагажирал доказателства във връзка с това, че заинтересованата страна е предприела действия по използване на марката само и единствено поради това, че е разбрал, че ще бъде искана отмяната на регистрацията ѝ. На второ място съгласно чл. 25 ал. 1 т. 1 от ЗМГО регистрацията на марка се отменя, когато марката не е била използвана съгласно изискванията на чл. 19 от ЗМГО. Посочената разпоредба предвижда, че „Когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването”. В конкретния случай настоящият състав намира, че законосъобразно административният орган е приел, че не са налице предпоставките по чл. 25 ал. 1 т. 1 от ЗМГО. Правилно административният орган и в съответствие със събраните по делото доказателства приема, че е възобновено използването на марката преди изтичането на 5 годишния период по чл. 19 от ЗМГО. Видно от събраните по делото доказателства спорната марка е регистрирана на 23.02.2006г. А от представените по делото доказателства се установява, че в спорния период 09.03.2009г. до 09.12.2010г. е възобновено използването ѝ. Съдът намира, че тук следва да се приложи и разпоредбата на чл. 19 ал. 3 от ЗМГО, а именно да се приеме, както е направил административният орган, че използването на марката от трето лице със съгласието на притежателя се приравнява на използване от притежателя. Съдът намира, че по делото са представени безспорни доказателства за това, че заинтересованата страна е започнала да използва марката, като това е станало не само с предоставянето на лицензия на трето лице, а това се потвърждава и от представените фактури за продажба на стоки обозначени с марката. В тази връзка съдът намира, че за меродавна дата следва да се приеме и датата на сключване на лицензионния договор, а не тази на заявяването му в регистъра. Намира, че това заявяване само потвърждава липсата на фиктивност в действията на страните. Намира, че използването се доказва и от другите доказателства, т.е. представеният лицензионен договор не е само и единствено доказателството за използването, а това се потвърждава и от другите доказателства.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното в това производство решение на Председателя на ПВ в оспорената му част е законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при правилното приложение на материалния закон и без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В тази връзка оспореното решение в оспорената му част следва да бъде оставено в сила, а оспорването отхвърлено.

Във връзка с изхода на спора съдът намира, че искането за присъждане на разноски от ответника и заинтересованата страна, е основателно и следва да бъде уважено на основание чл. 143 ал. 3 и 4 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „А. фудс“ а.с., дружество учредено по законите на Република Ч. срещу Решение № 98 от 04.05.2012г. на Председателя на Патентно ведомство на РБ, в частта по т. 1, с която е отхвърлено като неоснователно искането за частично отменяне на регистрацията на марка с рег. № 54157 „3./Z.”, словна с притежател [фирма], [населено място] за стоките „кремвирши, млечни произведения, хранителни масла и мазнини (клас 29) и произведения от зърнени храни (клас 30)”.

ОСЪЖДА „А. фудс“ а.с., дружество учредено по законите на Република Ч. да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

ОСЪЖДА „А. фудс“ а.с., дружество учредено по законите на Република Ч. да заплати на „Б. България” със седалище [населено място] сумата от 1 500 (хиляда и петстотин) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: